

OFFICIEUSE VERTALING

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

nr. 229.604 van 18 december 2014

A. 207.376/g-128

In zake: **JANSSENS** Margareta,
die woonplaats heeft gekozen bij
advocaat Michael HERBATSCHEK
rue de Clairvaux 40/202
1348 Louvain-la-Neuve

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Gouverneur van de provincie Waals-Brabant
die woonplaats heeft gekozen bij
advocaat Bernard RENSON
Vader Eudore Devroyestraat 47
1040 Brussel

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING VAN DE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK,**

Gezien het verzoekschrift dat op 19 december 2012 is ingediend door Margareta JANSSENS, voor zover het strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de gouverneur van de provincie Waals-Brabant van 22 oktober 2012, waarbij haar aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen niet-ontvankelijk wordt verklaard, dat wapen verbeurdverklaard wordt en de Procureur des Konings van Nijvel gemachtigd wordt over dat wapen te beschikken” (vertaling);

Gelet op arrest nr. 222.685 van 28 februari 2013 waarbij de vordering tot schorsing wordt verworpen;

Gelet op arrest nr. 226.341 van 5 februari 2014 waarbij de uitspraak werd uitgesteld en waarbij de zaak aan de voorzitter van de Raad van State werd voorgelegd opdat ze voor de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak werd gebracht;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2014 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak;

Gelet op de beschikking van 26 september 2014 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare terechtzitting van 25 november 2014;

Gehoord het verslag van de Heer Michel LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Michael HERBATSCHKE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Bernard RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer Eric THIBAUT, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Verzoekster heeft in 1992 een vergunning gekregen tot het voorhanden hebben van een lang wapen met randpercussie van het merk Western, model “lever action”, serienummer 2810. In het verzoekschrift wordt aangegeven dat ze tevens twee andere wapens bezit, die niet nauwkeurig worden omschreven.

Op 30 juni 2009 verzoekt ze de verwerende partij om inlichtingen betreffende de vergunning tot het voorhanden hebben van vuurwapens. De gouverneur van de provincie Waals-Brabant zendt haar op 3 juli bij wijze van antwoord een formulier dat ingevuld en samen met de vereiste stukken moet worden teruggezonden. Vervolgens richt verzoekster aan de gouverneur een aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen (hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben). Als reden voor de aanvraag wordt het sportief en recreatief schieten vermeld. Bij brief van 30 mei 2012 verzoekt de gouverneur de korpschef van de lokale politie Ouest Brabant wallon om inlichtingen over het wapen in kwestie. Op 2 juli zendt verzoekster aan het kabinet van de gouverneur een afschrift van het attest dat het wapen “Winchester cal. 22 LR” bij een wapenhandelaar in bewaring is gegeven. Op 28 september brengt de verbindingsofficier van de verwerende partij verzoekster

ervan op de hoogte dat haar verzoek wel degelijk onderzocht is maar dat ze haar aanvraag uiterlijk op 31 oktober 2008 had moeten indienen; hij stelt dat de aanvraag pas op 25 juli 2009 is ingediend en dat het loutere bestaan van die vertraging meebrengt dat de aanvraag niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Hij deelt haar mee dat dan ook overwogen wordt tot niet-ontvankelijkheid te besluiten en dat zij wordt verzocht haar eventuele opmerkingen en bezwaren binnen vijftien dagen mee te delen.

Op 22 oktober 2012 verklaart de gouverneur de aanvraag niet-ontvankelijk bij een als volgt gesteld besluit (vertaling):

“De gouverneur van de provincie Waals-Brabant,
Gelet op de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, hierna de “wapenwet” genoemd, inzonderheid op artikel 11;
Gelet op het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933, inzonderheid op artikel 14;
Gelet op de aanvraag tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, op 30 juni 2009 ingediend door mevrouw Margareta JANSSENS;
Gelet op de brieven betreffende die aanvraag die op 15 juli 2010 en 30 mei 2012 aan de lokale politie Ouest Brabant wallon zijn gezonden;
Gelet op de brief van mevrouw Margareta JANSSENS van 2 juli 2012;
Gelet op de e-mail die mevrouw Margareta JANSSENS op 11 augustus 2012 aan de kabinetschef van de gouverneur heeft gezonden;
Gelet op de e-mail die meester Michaël Herbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, op 17 september 2012 aan de dienst Wapens van het provinciebestuur van Waals-Brabant heeft gezonden;
Gelet op de aangetekende brief met ontvangstbewijs die op 28 september 2012 aan mevrouw Margareta JANSSENS is gezonden en waarin haar mijn voornemen ter kennis wordt gebracht om haar aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen niet-ontvankelijk te verklaren;
Gelet op de e-mail die meester Michaël Herbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, op 12 oktober 2012 aan het diensthoofd van de dienst Wapens van het provinciebestuur van Waals-Brabant heeft gezonden;
Gelet op de inlichtingen die bij het centraal wapenregister zijn verkregen;
Overwegende dat mevrouw Margareta JANSSENS, geboren te Brussel op 15.09.1946, woonachtig te 1430 REBECQ – Drève du Bois des Moines, 12 – op 30 juni 2009 een aanvraag heeft ingediend tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, te weten:
Een lang wapen met randpercussie van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810;
Overwegende dat de lokale politie Ouest Brabant wallon mij, naar aanleiding van de brieven van 15 juli 2010 en 30 mei 2012 die ik aan die politie had gericht, heeft meegedeeld dat het wapen in kwestie op 29 juni 2012 in bewaring was gegeven bij wapenhandelaar ANGIOI, welke informatie mevrouw JANSSENS in haar brief van 2 juli 2012 heeft bevestigd;
Overwegende dat mevrouw JANSSENS in de e-mail die ze op 11 augustus 2012 aan de kabinetschef van de gouverneur heeft gezonden, meedeelt dat ze haar aanvraag tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben inderdaad op 30 juni 2009 heeft ingediend, maar betoogt dat “de wet betreffende de vuurwapens talloze keren is gewijzigd”;

Overwegende dat meester Michaël Herbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, in de e-mail die hij op 17 september 2012 aan de dienst Wapens heeft gezonden, wijst op het feit dat zijn cliënte nooit een aanmaningsbrief van mijn diensten heeft ontvangen met een verwijzing naar de verplichting om haar aanvraag voor een bepaalde vervaldag in te dienen, in tegenstelling tot wat in het administratief arrondissement Brussel gedaan is, welke situatie de Raad van State reeds ten gunste van de wapenhouders heeft beslecht;

Overwegende dat het provinciebestuur van Waals-Brabant zowel aan de politiediensten als aan de bevolking regelmatig inlichtingen heeft verstrekt over die nieuwe wetgeving, onder meer door een persbericht van 28 oktober 2008 dat in de schrijvende pers en op televisie is verspreid;

Overwegende dat geen enkele bepaling van de voornoemde wapenwet voorschrijft dat aan de houders van vergunningsplichtige wapens een aanmaningsbrief of specifieke en geïndividualiseerde inlichtingen moeten worden gezonden;

Overwegende dat meester Michaël Herbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, in zijn e-mail van 12 oktober 2012 meedeelt dat zijn cliënte niets wenst toe te voegen aan het betoog van haar e-mail van 17 september 2012;

Overwegende dat de vergunning tot het voorhanden hebben van het lang wapen met randpercussie van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810, op naam van mevrouw Margareta JANSSENS, op 28 september 1992 door de gemeentepolitie van Rebecq is afgegeven;

Overwegende dat die vergunning tot het voorhanden hebben sinds 1 november 2008 is vervallen, overeenkomstig artikel 48, § 2, van de wet van 8 juni 2006;

Overwegende dat mevrouw Margareta JANSSENS dat wapen illegaal voorhanden heeft overeenkomstig punt 3.5 van de omzendbrief van 29 oktober 2010;

Overwegende dat, overeenkomstig dezelfde omzendbrief, elke handeling die wordt gesteld door een persoon die een wapen illegaal voorhanden heeft, ook illegaal is. Het wapen moet dan ook in beslag worden genomen. Het mag niet worden verkocht, ook niet aan een wapenhandelaar;

BESLUIT

Artikel 1. De aanvraag tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben van het lang wapen met randpercussie van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810, is niet-ontvankelijk.

Artikel 2. Aan de procureur des Konings van Nijvel wordt de taak opgedragen om aan het wapen dat bij wapenhandelaar Angioi in bewaring is gegeven, de bestemming te geven die hij nuttig acht.

Artikel 3. Mevrouw Margareta JANSSENS dient de vergunning tot het voorhanden hebben, die hierna nader wordt omschreven, terug te bezorgen aan de korpschef van de lokale politie Ouest Brabant wallon: - vergunning tot het voorhanden hebben nr. 4/251231/92/438, afgegeven op 28 september 1992, voor een lang wapen met randpercussie, van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810.

Artikel 4. Van deze beslissing wordt bij aangetekende brief met ontvangstbewijs kennis gegeven aan de betrokkene.

Artikel 5. Deze beslissing wordt overgezonden aan de procureur des Konings van Nijvel en aan de korpschef van de lokale politie Ouest Brabant wallon.

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep wordt ingesteld met een verzoekschrift, gericht aan de hoofdgriffier van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel. Het moet worden ingesteld binnen een termijn van zestig dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissing. Het verzoekschrift kan door uzelf of door een advocaat worden ondertekend.

Waver, 22 oktober 2012.

De gouverneur,
Marie-José Laloy”.

Dat is de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat ze betoogt:

- dat de termijn vermeld in de artikelen 44 en 48 van de wapenwet haar niet kan worden tegengeworpen omdat ze is gediscrimineerd, inzonderheid ten aanzien van de Brusselse wapenhouders, in zoverre ze niet over dezelfde inlichtingen beschikte inzake de verplichtingen die de wapenwet haar oplegde;
- dat de Brusselaars wier wapens in het centraal wapenregister geregistreerd waren (te weten alle wapens waarvoor, zoals voor het hare, een verklaring was afgelegd of een vergunning was verleend) en die op 1 september 2008 nog geen verklaring of aanvraag tot hernieuwing hadden ingediend van hun vergunning tot het voorhanden hebben, met een brief van hun gouverneur van die verplichting in kennis zijn gesteld en dat haar een dergelijke brief niet is gezonden alhoewel haar wapens altijd in het centraal wapenregister geregistreerd zijn geweest en de gouverneur van haar provincie dus in staat was te zorgen voor dezelfde bekendmaking als haar Brusselse ambtgenoot;
- dat het voor haar des te nadeliger was van die informatie verstoken te zijn daar op de achterkant van haar vergunningen tot het voorhanden hebben het volgende was aangegeven: “in geval van intrekking of schorsing van de vergunning, geeft de Minister van Justitie of de provinciegouverneur bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs kennis van de beslissing aan de houder”, zodat ze gegronde redenen had om ervan uit te gaan dat zij, zolang ze geen dergelijke brief ontving, zich geen zorgen hoefde te maken en het wapen nog steeds regelmatig voorhanden had;
- dat de wapenwet federaal is, dat de provinciegouverneurs in deze aangelegenheid optreden als vertegenwoordigers van de federale overheid, die ervoor moet zorgen dat de wet aan heel de bevolking in kwestie op uniforme wijze wordt bekendgemaakt,
- dat de verwerende partij door deze verplichting niet na te leven een niet te rechtvaardigen discriminatie in het leven heeft geroepen in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,
- dat de inlichtingen waarvan de verwerende partij beweert dat zij ze aan de bevolking heeft verstrekt deze analyse geenszins aantasten, dat het immers ging om algemene en niet-concrete inlichtingen die nooit specifiek aan haar zijn gericht, in tegenstelling tot wat men in het administratief arrondissement Brussel heeft gedaan,
- dat de termijn vermeld in de artikelen 44, § 2, en 48, tweede lid, van de wapenwet haar wegens deze discriminatie die in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en non-discriminatie niet te rechtvaardigen is, niet kan

worden tegengeworpen; dat ze zich beroept op de rechtspraak van arrest nr. 214.913 van 1 september 2011, *Van Paesschen*;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt:

- dat de artikelen 44 en 48 van de wapenwet voorschrijven dat alle houders van vuurwapens waarvoor tot dan toe geen vergunning tot het voorhanden hebben vereist was of waarvoor sinds meer dan vijf jaar voor de datum van 9 juni 2006 een vergunning tot het voorhanden hebben afgegeven was, uiterlijk op 31 oktober 2008 bij de gouverneur van de provincie van hun woonplaats een vergunning tot het voorhanden hebben moeten aanvragen;
- dat het in casu niet te betwisten valt en niet wordt betwist dat de aanvraag die verzoekster heeft ingediend voor het voorhanden hebben van “haar negen wapens” (?? er is slechts één wapen in het geding) van na 31 oktober 2008 dateert en dat de gouverneur van de provincie Waals-Brabant de aanvraag derhalve niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat ze te laat is ingediend;
- dat verzoekster zich niet met recht kan beroepen op de rechtspraak van arrest nr. 214.913 aangezien ze niet kan beweren, zoals in het geval waarover dat arrest uitspraak heeft gedaan, dat ze niet op de hoogte was van de nieuwe bepalingen van de wapenwet en van de verplichting die op haar rustte om uiterlijk op 31 oktober 2008 een nieuwe aanvraag in te dienen om een vergunning tot het verhanden hebben van de verweerwapens die ze bezat;
- dat in de bestreden handeling wordt aangegeven dat de nieuwe wapenwet via verschillende al dan niet officiële informatiekanalen voldoende is bekendgemaakt en dat de gouverneur van Waals-Brabant erop heeft toegezien dat de bevolking van haar provincie op de hoogte werd gebracht met een persbericht van 28 oktober 2008, “dat in de schrijvende pers en op televisie is verspreid”;
- dat verzoekster in haar aanvraag van 30 juni 2009 zelf gewag heeft gemaakt van de “talrijke wijzigingen die de laatste jaren in de wapenwetgeving zijn aangebracht”;
- dat verzoekster in casu vóór het instellen van haar beroep nooit heeft gesteld dat ze het slachtoffer was van de verschillende behandeling die ze thans aan de kaak stelt en dat ze nooit heeft beweerd niet op de hoogte te zijn van de nieuwe wetsbepalingen;
- dat het beroep te laat is ingesteld wegens een nalatigheid of een verzuim van verzoekster, welke zij thans niet als excuus kan gebruiken;
- dat arrest nr. 214.913 niet in rechte kan worden gevolgd aangezien de wet niet bepaalt dat de administratie aan de wapenhouders, opgenomen in het centraal wapenregister, de vervaldatum van 31 oktober 2008 moest meedelen, en dat de grieven van verzoekster in feite niet op de wet zelf betrekking hebben, maar op

de uitvoering van de wet, die op een bepaald tijdstip niet voor alle burgers van het land dezelfde zou zijn geweest;

- dat de Raad van State niet bevoegd is om zich uit te spreken over de wettigheid van de uitvoering die aan een wet of aan een bestuurshandeling is gegeven, maar enkel om de wettigheid van een bestuurshandeling te beoordelen;

- dat ze betwist dat het beginsel van behoorlijk bestuur, dat in het middel impliciet wordt aangevoerd, haar zou hebben verplicht de wapenhouders door middel van geïndividualiseerde informatie op de hoogte te brengen van hun verplichtingen;

- dat voor informatie aan de burgers is gezorgd zodra de wet goedgekeurd was, eerst door de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* en vervolgens door krantenartikels en verklarende brochures, en dat die informatiecampagnes, die tot iedereen gericht waren, doeltreffend zijn geweest;

- dat het feit dat een gewest, met toepassing van het beginsel van de regionale autonomie, heeft geoordeeld dat het een goed idee was individuele brieven te zenden aan de wapenhouders die op haar grondgebied bekend waren, in dit geval niet kan gelden als bewijs dat de bepalingen waarnaar in het middel verwezen wordt, geschonden zouden zijn;

Overwegende dat ze haar betoog in de laatste memorie herhaalt;

Overwegende dat de artikelen 44, §§ 1 en 2, en 48, tweede lid, van de wapenwet als volgt luiden:

“**Art. 44. § 1.** Eenieder die op de datum van inwerkingtreding van deze wet zonder titel een wapen of munitie voorhanden heeft waarvoor krachtens de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie evenwel een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweer- of een oorlogswapen was vereist, kan daarvoor uiterlijk op 31 oktober 2008 en overeenkomstig een door de Koning te bepalen procedure de nodige vergunning aanvragen zonder voor dit misdrijf te kunnen worden vervolgd, voorzover het betrokken wapen niet wordt gezocht of staat geseind.

In afwachting van de beslissing om de vergunning al dan niet af te leveren, overeenkomstig de in deze wet voorziene bepalingen, geldt de aanvraag voor een vergunning als voorlopige vergunning.

§ 2. Eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, moet daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie (...).

Artikel 48. (...)

De vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens afgegeven of gewijzigd met de inning van rechten en retributies krachtens de wet bedoeld in artikel 47, sedert meer dan vijf jaar voor de inwerkingtreding van deze bepaling, zijn vervallen indien de hernieuwing

ervan niet uiterlijk op 31 oktober 2008 is aangevraagd bij de bevoegde overheid”.

Overwegende dat krachtens die bepalingen eenieder die bij de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (ook “wapenwet” genoemd) wapens voorhanden had, verplicht was een aanvraag voor een vergunning tot het voorhanden hebben ervan of een aanvraag tot hernieuwing van een dergelijke vergunning in te dienen; dat die aanvraag volgens de oorspronkelijke tekst van de wet ingediend moest worden binnen zes maanden gerekend vanaf de inwerkingtreding van de wet, die plaatsgehad heeft op 9 juni 2006, de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is, dus vóór 9 december 2006; dat die datum verschoven is naar 30 juni 2007 bij de wet van 9 januari 2007 en vervolgens naar 31 oktober 2008 bij de wet van 23 november 2007; dat dit uitstel te wijten is ten dele aan de omstandigheid dat de wet in kwestie ongrondwettig verklaard is door het Arbitragehof in zijn arrest nr. 169/2006 van 8 november 2006, dat het gewezen heeft naar aanleiding van een vordering tot schorsing die afgewezen is wegens ontstentenis van moeilijk te herstellen ernstig nadeel, en ten dele aan de omvang van het werk dat de behandeling van de aanvragen om vergunning en om hernieuwing voor het bestuur meebracht;

Overwegende dat de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van de wapenwet en van de twee wetten waarbij de aangiftetermijn uitgesteld is, de enige vorm van bekendmaking is die deze regeling, volgens de bewoordingen van artikel 190 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 4 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, verbindend heeft gemaakt;

Overwegende dat geen enkele bepaling de provinciegouverneurs ertoe verplicht om aan de wapenhouders wier identiteit zij kunnen vaststellen een individuele waarschuwing te richten om hun aandacht erop te vestigen dat zij een aanvraag om een vergunning of een aanvraag om hernieuwing van een vergunning moeten indienen; dat een gouverneur die, zoals de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, het initiatief neemt de wapenhouders te verzoeken hun situatie te regulariseren, uiteraard geen enkele onregelmatigheid begaat door hen in te lichten over de stappen die ze moeten ondernemen: dat de gouverneur van dat arrondissement evenwel geen enkele bevoegdheid heeft over de overige gouverneurs en dat zijn initiatief voor de overige gouverneurs niet de verplichting kan meebrengen om hetzelfde te doen;

Overwegende dat de vermelding op de achterkant van de vergunningen die aan verzoekster afgegeven zijn naar luid waarvan “(de Minister van Justitie of de provinciegouverneur) in geval van intrekking of schorsing van de vergunning, ... kennis (geeft) van de beslissing aan de houder” betrekking heeft op het geval waarin de minister of de gouverneur een persoonsgerichte beslissing neemt tot intrekking of tot schorsing van de vergunning maar niet op het geval waarin er door een wetswijziging een einde wordt gemaakt aan de geldigheidsduur van vergunningen die tevoren uitgereikt zijn;

Overwegende dat de wapenwet een federale wet is; dat de regel van de gelijkheid voor de wet niet impliceert dat een initiatief dat niet door de wet voorgeschreven is, maar genomen is door één van de gouverneurs die belast zijn met de toepassing van die wet wat betreft de bekendmaking van de stappen die ondernomen moeten worden, eveneens moet worden genomen door de tien overige gouverneurs, in het bijzonder wanneer nergens uit blijkt dat zij op de hoogte zouden zijn gebracht van het initiatief dat hun ambtgenoot genomen had;

Overwegende dat het bestreden besluit overigens niet tot gevolg heeft dat verzoekster geen aanvraag kan indienen voor een vergunning tot het voorhanden hebben van hetzelfde wapen met toepassing van de volgende bepalingen van de wapenwet: artikel 11 (voor het voorhanden hebben ervan met de daarbij horende munitie) of artikel 11/1 (voor het voorhanden hebben ervan zonder de daarbij horende munitie);

Overwegende dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het eerste middel wordt verworpen.

Artikel 2.

De zaak wordt verwezen naar de XVe kamer met het oog op het onderzoek van het tweede middel.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak op achttien december tweeduizend veertien, door :

de HH.	R. STEVENS,	voorzitter van de Raad van State,
	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	kamervoorzitter,
	J. VANHAEVERBEEK,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	kamervoorzitter,
	G. DEBERSAQUES,	kamervoorzitter,
	E. BREWAEYS,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. GUFFENS,	staatsraad,
Mevr.	C. DEBROUX,	staatsraad,
de HH.	C. ADAMS,	staatsraad,
	Br. SEUTIN,	staatsraad,
	I. KOVALOVSKY,	staatsraad,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
Mevr.	P. VANDERNACHT,	staatsraad,
MM.	St. DE TAEYE,	staatsraad,
	L. CAMBIER,	staatsraad,
	B. THYS,	staatsraad,
	P. BARRA,	staatsraad,
Mevr.	D. DÉOM,	staatsraad,
de HH.	Y. HOUYET,	staatsraad,
	D. DE ROY,	staatsraad,
	S. BODART,	staatsraad,
	bijgestaan door:	
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter van de Raad van State,

D. LANGBEEN.

R. STEVENS.